

Иван Потих

## НЕШТО КАО

Нешто као шести новембар  
као плесан  
чађ, гар или дим  
нешто што везе  
нема са мнош  
или ја везе  
немам са тим

Нешто као погрешан град  
уклета судба  
пропала ствар  
нешто ко љубав  
у заточеништву  
крвава усна  
отровна твар

Нешто што вреба  
из фосфорне тмине  
бала што гаси сваки твој плам  
што руке везује  
срце ти леди  
нешто због чега  
остајеш сам

Нешто што се увуче у кости  
и нико не зна како се лечи  
змијски свлак из твога ока  
и неке моје погрешне речи

## НИШТА НЕ ДОЛАЗИ ЛАКО

Ништа не долази тако лако  
као туга  
ту си  
и одједном те нема  
волиш и трен касније  
не знаш ни

ко је та жена  
пријатељ ти постаје  
непријатељ  
бог те пита како  
клевеће  
крије жену  
да се не заљуби у тебе  
сестра те мрзи  
комшија хушка керове  
док пролазиш  
девојке које си свлачио  
стрељају те на улици  
ништа не постижеш лако  
онако као у младости  
под тобом не расту пупољци  
само коров и глог  
спадају ти пицаме  
док висиш са симса  
неке хотелске собе  
држећи се једном руком  
за голубије перо  
чујеш плач детета  
који ниси чуо у младости  
не знаш како си се ту створио  
да ли си отац  
или си син  
није ти јасно  
чији је сан  
или се теби дешава  
постмодерни грч  
оједи и екцеми  
лају на тебе из песме  
да ли си нормалан  
буди те звук амбулантних кола  
али чак не желиш  
ни да се пустиш

шта ако доле не буде никог  
шта ако сан није твој

шта ако је у том сну  
немогуће  
зауставити  
пад

## ТОПИОНИЦА

Да ли је Топионица јуче радила више?

Ноћас нико није спавао.  
 Или вас море друге бриге?  
 Фашизам,  
 рецимо.  
 Плашите ли се  
 злог џина,  
 или вам је драго  
 што је свет све луђи.  
 Да ли се сумпорна киселина  
 љуљушкала у цистерни,  
 или се мало просуло  
 баби на праг?  
 Хоће ли овај минус  
 појачати ложење гума,  
 или су све гуме заложене?  
 Шаљем димне сигнале  
 преко решетке за роштиљ  
 свој деци света,  
 саветујем им да остану  
 у Дизниленду  
 или негде где је Матрикс  
*all inclusive*.  
 Некима пишем да је боље  
 да се још не рађају.  
 Чекајте да оде Клаус Шваб,  
 да прође рат  
 и дигитално ропство.  
 Овде ноћас нико није спавао,  
 а тек је деветнаести октобар.  
 Ртањ се још не бели.

Парадајз је црн.

## ВЕЗАНИ НА СУП

У Босни се тад ратовало  
али ниси то имао где да видиш  
ниси имао струју  
кад би струја дошла  
људи су проверавали  
да ли су им рикнули замрзивачи  
и фрижидери  
није било струје  
бежали смо у центар  
било је мање керова  
нисмо се плашили  
постојали су шинтери  
онда су им запалили кола  
шетали смо по сметовима  
одлазили код пријатеља  
девојака  
познаника  
који су имали струју  
да нас је некако  
могао видети Никола Тесла  
са неког градоносног облака  
рекао би  
па пустите им струју  
да нас је могао видети Пупин  
заувек избачен из читанки  
или Миланковић  
проверићемо шта је то Миланковић  
рекли би  
Цццццццццццц  
нису искључивали Београд  
али је Догвил био подељен у групе  
били су благословени они  
везани на СУП  
они су увек имали струју  
овде су се утркивали у подношењу жртве  
врховном вођи  
рестрикције су потрајале два месеца

умрли смо  
па смо се опет рађали

кад је струја једном дошла  
видели смо да је  
у међувремену  
беснео рат  
у којем нисмо учествовали

после смо на ТВ-у видели  
и доктора Дабића  
лечио је биоенергијом  
али њега се слабије сећам

памтим само учење под свећом  
и радосно кликтање склопке.